

Els pastorets

ACTE PRIMER

(Decorat bosc)

Narrador: Els pastors dormien, com cada nit, al ras en una clariana del bosc. La nit d'hivern era freda i fosca, i bufava un vent del nord que glaçava els ossos. Tot d'una, mentre es protegien del fred embolicats en una pell de xai, una resplendor d'una bellesa increïble els va enlluernar. Els pastors, atordits per tanta llum, van mirar al cel i els va semblar que era de dia.

Àngel: - “Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra pau als homes de bona voluntat. No tingueu por pastors, us anuncio una gran alegria: a la ciutat de Betlem, en una establia, naixerà el fill de Maria, que serà el vostre Salvador i us protegirà de tot mal”

Pep Pastor: - “Ho heu sentit nois?”

Rabadà: - “ Sí, sí... quina alegria, anem a Betlem a rebre l'infant de Maria!”

Narrador: Quan l'àngel va desaparèixer, era tanta l'alegria dels pastors que no van poder tornar a dormir i de seguida començaren a fer camí.

(Tancar cortines i decorat infern)

Dimoni: - “ho heu sentit?, ho heu sentit servidors del mal? El Salvador és a punt de néixer i nosaltres aquí amb les calderes d'en Pere Botero ben buides. Ja ens podem espavilar i escampar el mal sobre la terra. No podem permetre que neixi aquest nen”.

.....

ACTE SEGON

(decorat bosc)

Narrador: Els pastors contents, ja eren a mig camí de Betlem... quan de sobte s'acostà un vianant.

Dimoni: - “Bon dia pastors. Em podríeu dir quin és el camí que porta a Betlem?”

Pep Pastor: - “Vostè també hi va per veure l'infant que ha de néixer?”

Rabadà: - “Pep, aquest home fa mala pinta i una mica de tuf de sofre... vols dir que és de fiar?”

Pep: “- Miri bon home, no sabem pas quin és el camí de Betlem... i vol dir que no li caldria una mica de colònia al clatell...ufff, quin tufff”

Dimoni: -“ Deixeu-vos de romanços pastors! “Si m'ajudeu us recompensaré amb un bon parell d'entrepans. Oi que teniu gana?”

Rabadà: -“Ui si en tenim de gana!! No sap els dies que fa que voltem per aquests móns de Deu amb el ramat i no mengem més que sopetes i herbetes. Ja ens aniria bé ja un bon entrepà”.

Dimoni: “Així doncs no se'n parli més!, us ofereixo teca de la bona però ja em podeu dir quin és el camí”.

Pep: - “Sí...bé...doncs....veu aquest arbre d'aquí?... doncs agafi el camí queAATTXIM!”

Rabadà: - “Jesús, Pep.”

Dimoni: “AAAAAAAAAAAAHHHH - Maleïda paraula!”

Pep: “Què voleu dir, mestre??, quina culpa tinc jo si de tant dormir al ras he agafat un constipat. AAAATXIMMMMMMMMM!”

Rabadà: - Jesús

Dimoni: AAAAAHHHH, pastors de
gallines coixes, me les pagareu!!!

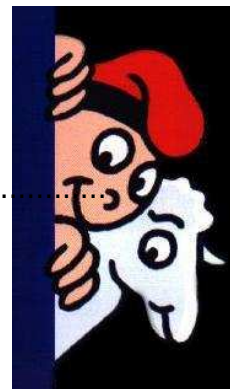
Narrador: I mentre deia aquelles paraules, la terra es va obrir i aquell home, envoltat de fum, va desaparèixer dins el forat i no el van tornar a veure mai més.

(Surt el fum (plomall) i el dimoni desapareix). Tancar cortina.

.....

ACTE TERCER

(Decarat del bosc i cova de Betlem)

En aquell moment el pastors van mirar al cel i van veure com un estel de llarga cua il·luminava el firmament.

Àngel: -“ Glòria a Déu a dalt del cel i la terra pau als homes de bona voluntat. Pastors, el dia que esperàveu ha arribat. Als afores de Betlem, en una pobre establia ha nascut el fill de Maria”.

Pep: “Has sentit Rabadà??, ja ens podem espavilar o serem els últims d’arribar”.

Rabadà: Escolta Pep, alguna cosa li haurem de regalar... però pobres de nosaltres...què li podem portar si no tenim res ni per menjar.

Narrador: Quan els pastors van arribar a la cova de Betlem havia parat de nevar. El cel era net i els estels brillaven més que mai. El nen Jesús, era en braços de la seva mare Maria. Josep, amb el bou i la mula els feien companyia. En Rabadà va ser el primer d’agenollar-se davant l’infant.

Rabadà: Bon Jesuset, sóc un pobre pastor i poc tinc per oferir a un nadó. Però encara que sigui poca cosa, aquí teniu la meva manta de pell de xai per escalfar-vos en aquesta cova.

Pep: I jo que tampoc tinc gran cosa, us deixaré el meu sarró per què hi guardeu alguna cosa.

Narrador: Tots els pastors es van quedar una bona estona fent rotllana al voltant de l'estable i cantant cançons al nen Jesús. Al firmament, un estel anunciava el seu naixement als tres mags que venien de l'orient.

(Surten els tres mags, música – Fum, fum, fum- i tanquem cortina)